

Tað sum ikki frættist í svimjihøllini

- er ikki vert at vita, sigur Johan Norðfoss m.a. í samrøðuni um arbeiðspláss sítt. Hann hevur arbeitt har í 27 ár, sjei mánaðir og trýggjar dagar

Tá Sosialurin vendi sær til Johan Norðfoss um samrøðu í samband við at hann gavst at arbeiða í Svímjihøllini í Havn, eftir langt áramál, helt hann, at einki serligt mundi verða at siga frá, tí alt hevði bara gingið væl, øll hesi árin.

Nú er tað ikki bert, tá illa veit við, at tað er vert at skriva um. Soleiðis fingur vit søguna frá Johan Norðfoss. Johan Norðfoss varð borin í heim í 1920, í Bøgøtu í Havn, men flutti seinni í Rabarbukvarterið, sum tað nevnt.

KOLASØLU

Eftir lokna skúlatíð, var hann ørindadrangur í Smærni í tvey ár, og fór síðani til skips. Á vetri 1942 lærði hann til motorpassara og silgdi øll árin til 1950, tá hann fór í land. Hann fór at arbeiða á Kolasøluni, sum Havnar Arbeidsmannafelag átti, har hann var formaður í trý ár, til hann sjálvur tók yvir Kolasøluna.

- At selja kol tá á døgum, var lønandi virksemi, og eftir tveimum árum eydnaðist tað at tvífalda søluna.

Tá vóru trýggjar kola-

sølu í Havn og Valdemar Lützen hevði sjei bilar, sum koyrdu við kóli, Balslev & co. tveir, og vit høvdu trýggjar bilar.

-Vit lossaðu kólið upp í Havn, koyrði tað út til viðskiftafólk í Havn og á bygð. Ein partur var at koyra kol oman á bryggjuna til rutuna hvønn morgun. Hetta var áðrenn olja, gass og SEV tóku yvir. Tað vardi tó bert nøkur ár til Zues-kríggið brast á. Tá fór fraktprísurin upp úr 30 krónum fyri tonsið, til 160 krónur, so tað gjørdi eisini sítt til, at kolasølan minkaði niður í einki.

-Tíðliga í sekstíárunum fór eg til skips við Nornagesti, sum Torvald Andreassen í Havn átti. Har var eg lastamaður umborð.

GAMLA SVIMJIHYLIN

- Eg var júst komin aftur til lands, tá Ivan Carlsen ein dagin kom til mín, og bað meg koma at arbeiða í svímjihylinum í Gundadali. Ein treyt fyri at fáa hetta starvið var, at tú dugdi væl at svimja. Ivan Carlsen visti, at eg altíð hevði verið íðin svímjari,

og 28. januar 1963 fór eg í nýggja starvið har.

Tað havi eg ongantíð angað, tí hetta var serstakliga gott arbeiðspláss. Eg var tá 43 ára gamal, men eg var eisini takksamur fyri, at eg hevði opin um summarið, frá 1. apríl og so leingi út á heystið, sum veðrið var gott - um október ella november mánaða. Í vetrarhálvuni vóru baðstovurnar opnar og Ivan og Karin tóku sær av hesum, meðan eg hevði til uppgávu at umvæla og mála hylin o.s.fr.

-Tað var mangan hugnaligt í hitarúminum um veturin, og har varð práttað og tjakast um dagsins mál. Heimsstøðan var eisini mangan viðgjørd og avgreidd. Tað, sum tú ikki frætti í svímjihylinum, var ikki vert at vita. Jú sanniliga, sigur Johan Norðfoss.

-Tíbetur hendi einki stórvegis óhapp øll hesi árin. Kortini havi eg einar 12 ferðir verið við til at hjálpt fólk, sum hava verið í lívsvanda í hylinum, men tað gekst tó altíð væl í hond, kortini. Her vil eg eisini viðmerkja, at vit gera nóg

fyribyrgjandi arbeiði í svímjihylinum, og læra børnini at hava ábyrgd fyri sær sjálvum. Samstundis halda vit eisini, at tað skal tað vera stuttligt at svimja. Tað nyttar lítið at ansa so væl eftir børnunum, at tey ikki nýtast at kenna ábyrgd fyri sær sjálvum.

Øll hesi ár hava vit havt somu reglur at ganga eftir. Um børnini ikki akta reglurnar, fáa tey ávaring. Um tað ikki batnar, nokta vit teimum at vísa seg í svímjihylinum í 14 dagar. Hjálpir tað ikki, verður revsingin ein mánaða o.s.fr.

Kortini kann eg siga, at tað er ógvuliga sjáldan, at tað er neyðugt við fleiri ávaringum. Børnini dáma so væl at svimja, at tey ikki vilja loyva sær sjálvum, at verða útiðst.

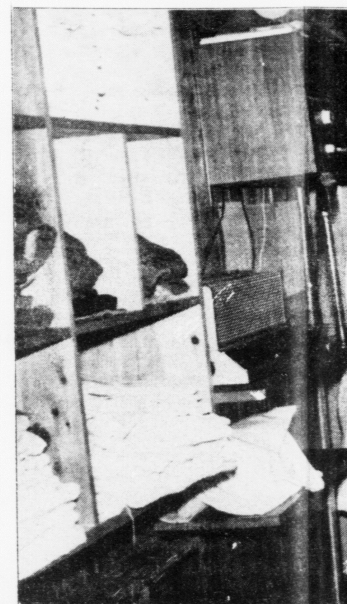
-Tá tað er sagt, so skal eg eisini viðmerkja, at øll starvsfólkini í svímjihøllini hava prógv sum vitjand og upplivað nóg, áðrenn eg fór í hetta starv. Ongantíð havi eg verið keddur av at fara til arbeiðis, øll hesi árin. Eg havi arbeitt í svímjihylinum í 27 ár, sjei mánaðir og trýggjar dagar!

At arbeiða í svímji-

hylinum var ógvuliga positivt. Har hittir tú frísk og glað fólk, og tú kemur í samband við nóg ymisk fólk hvønn dag.

- Skal eg taka nakað serliga hugaligt fram um annað, so er tað at eygleiða smábørn, sum læra seg at flóta. Tað er so-

leiðis, at eingin kann læra annan at flóta, tað noyðist ein sjálvur at læra seg. Seinni kanst tú læra barnið at svimja. Tað hevur altíð hugtikið meg. Tá børnini vuku til, vóru tey kanska ikki altíð so løtt at fáa at akta, serliga gentur um 14 ára aldur,

Myndin er frá tíðini, tá gamla svímjihylur var nýggjur. Starvsfólkini á myndini eru Karin Joensen, Kotharina og Ivan Carlsen, sum tá arbeiddu har, saman við Johan Norðfoss.